

РЕШЕНИЕ

№ 1105

гр. София, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-A СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Стела Кацарова

Членове: Йоана М. Генжова
Виктория Мингова

при участието на секретаря Цветелина П. Добрева Кочовски като разгледа докладваното от Йоана М. Генжова Въззивно гражданско дело № 20231100505137 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение №20079727/17.02.2023г., постановено по гр.д. №64032/2019г. по описа на СРС, 71 състав, предявените от С. М. С. срещу Столична дирекция на Министерство на вътрешните работи искиове с правно основание чл.187, ал.5, т.2 от ЗМВР във вр. с чл.179, ал.1 от ЗМВР във вр. с чл.178, ал.1, т.3 от ЗМВР и чл.86, ал.1 от ЗЗД за заплащане на сумата от 1876,10 лева, представляваща допълнително възнаграждение за положени извънреден труд в периода от 01.11.2016г. до 01.11.2019г., както и за сумата от 243,32 лева, представляваща лихва за забава върху главното вземане за периода от 01.02.2017г. до 01.11.2019г. Осъден е на основание чл.78, ал.3 във вр. с ал.8 от ГПК С. М. С. да заплати на Столична дирекция на Министерство на вътрешните работи сумата от 100 лева юрисконсултско възнаграждение.

Постъпила е въззивна жалба срещу решението от ищеца С. М. С., чрез пълномощника адв. Н. Р. срещу решението, като се излагат оплаквания, че същото е неправилно и незаконосъобразно. В жалбата се излагат доводи срещу извода на районния съд за неприложимост на разпоредбите на КТ поради липсата на препращане към тях в специалния ЗМВР. Неправилно съдът приел, че

разпоредбите на НСОПЗ не са приложими по аналогия и не е съобразил, че при липса на специални норми се прилагат общите такива. При наличие на непълнота в специалната уредба, касаеща служителите на МВР, трябвало субсидиарно да се приложи НСОПЗ. Първоинстанционният съд не обсъдил доводите на страните относно хронологията и относимостта на действащата през процесния период нормативна уредба, от анализа на която се налагал извод, че единственият законсъобразен начин за отчитането и заплащането на реално положения труд от държавните служители в МВР е субсидиарното приложение на общата НСОПЗ, по-конкретно чл. 9, ал. 2 от същата. Иска се обжалваното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което предявените искове да бъдат уважени изцяло.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК не е постъпил писмен отговор на жалбата от насрещната страна.

Софийски градски съд, като обсъди събраните по делото доказателства и становищата на страните, съгласно разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Въззивната жалба е подадена в срок, от легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата с изключение на случаите, когато следва да приложи императивна материалноправна норма, както и когато следи служебно за интереса на някоя от страните – т. 1 от ТР № 1/09.12.2013 г. по тълк. д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Постановеното решение е валидно и допустимо.

Не е спорно между страните по делото, че за процесния период 01.11.2016 г. – 01.11.2019 г. между страните е съществувало валидно служебно правоотношение, по силата на което ищецът в качеството му на „младши инспектор" в 06 РУ – СДВР, гр. София е полагал труд на 12-часови работни смени по утвърдени графици, при сумирано отчитане на работното време на тримесечен период, като е полагал и нощен труд, включително за времето от 22:00 часа до 06:00 часа. От кредитираното заключение на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че за процесния период, служителят е отработил общо 1872 часа нощен труд, като от същите след преизчислението на нощните часове в дневни с

коэффициент 1,143, 268 часа се явяват извънреден труд, за които се следва възнаграждение в размер на сумата от 1876,10 лв., което не е заплатено.

С оглед поддържаните от страните становища пред двете съдебни инстанции, спорен между тях е въпросът дали при отчитане и заплащане на извънредния труд от ищеца като служител на МВР се прилагат разпоредбите на КТ и чл.9, ал.2 от НСОПЗ. По този въпрос е постановено ТР №1/2020г. на ОСГК на ВКС, като съгласно възприетото задължително за съдилищата на основание чл. 130, ал. 2 ЗСВ разрешение, при отчитане и заплащане на положените часове нощен труд от служители на Министерство на вътрешните работи не са приложими разпоредбите на Кодекса на труда и на Наредбата за структурата и организацията на работната заплата (в частност разпоредбата на чл.9, ал.2 от същата наредба) и следва да се прилагат разпоредбите на специалния Закон за Министерството на вътрешните работи и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове.

Съгласно разясненията, дадени с посоченото ТР, не са налице предпоставките на чл.46, ал.2, изр. 1 от ЗНА за прилагане на правна уредба по аналогия, тъй като ЗМВР не съдържа празнота относно продължителността на работното време на служителите в МВР, изразено в брой на часовете. Прието е, че императивната норма на чл.187, ал.1 от ЗМВР предвижда, че нормалната продължителност на работното време е 8 часа дневно, което означава 8 астрономически часа, независимо от частта на денонощието, в която работният ден се разполага – през деня, в неговата „светла“ част и през нощта в неговата „тъмна“ част, в последната хипотеза от 22:00 часа до 6:00 часа. Установената с разпоредбите на ЗМВР по-голяма продължителност на работното време на нощния труд за служителите от МВР се аргументира с основните функции на МВР, регламентирани в чл.2, ал.1 от ЗМВР. Разпоредбите на чл.179 и чл.187, ал.9 от ЗМВР са делегиращи законови норми, които предвиждат условията и реда за полагане на нощен труд, включително отчитането му и заплащането да се извършват със съответните актове – наредба и заповед. С последната, представляваща индивидуален административен акт, се предвижда министърът на вътрешните работи да определя размера на възнаграждението за положен нощен труд. Действително в издадените наредби липсва правило като това на чл.9, ал.2 от НСОПЗ, но липсата е обяснима с волята на законодателя да не се създава норма за преобразуване на нощни часове в дневни. Посочено е, че случаите по ЗМВР и по КТ не са сходни, а различни правоотношения, тъй като трудовото правоотношение е насочено към изпълнение на частен интерес, а служебното

правоотношение се реализира за осъществяване на държавна власт, и че прилагането на НСОПЗ към въпросните служебни правоотношения не би обезпечило постигането на законова цел, доколкото методите на регулиране на отношенията и заложената в чл.187, ал.1 от ЗМВР воля на законодателя е да се прилага еднаква продължителност на работното време през деня и нощта „8 часа дневно“, независимо от частта на денонощието, в която работният ден се разполага – през деня или през нощта, неблагоприятните последици от полагането на нощен труд от служители на МВР се компенсира със съответните компенсаторни механизми – допълнително възнаграждение за прослужено време – чл. 178, ал.1, т. 1 ЗМВР, по-голям основен платен годишен отпуск /чл. 189, ал. 1 ЗМВР/, обезщетение при прекратяване на служебно правоотношение /чл.234, ал. 1 ЗМВР/, по-благоприятен режим за заплащане на извънреден труд /чл. 187, ал. 5, 6 и 7 ЗМВР/, липса на задължение за заплащане на осигурителни вноски и по-благоприятни условия за придобиване право на пенсия /чл. 69, ал. 2 КСО/, пенсиониране при условията на I категория труд /чл. 69 КСО/ и др. В мотивите на ТР е посочено, че това разрешение съответства и на правото на ЕС. С решението на Съда на Европейския съюз /СЕС/ по дело №C-262/20 № по направено запитване от български съд е прието, че Директива 2003/88/ЕО не съдържа указание за дадена разлика или съотношение между нормалната продължителност на нощния труд и нормалната продължителност на труда през деня, като следва да се следи за това, за полагашите труд през нощта да има други мерки за защита под формата на продължителност на работното време, заплащане, обезщетения или сходни придобивки, които позволяват да се компенсира особената тежест на този вид труд. Член 8 и чл.12, б.„а“ от Директивата следва да се тълкуват в смисъл, че не се налага да се приема национална правна уредба, която да предвижда, че нормалната продължителност на нощния труд за работниците от публичния сектор като полицаите и пожарникарите, е по-кратка от предвидената за тях нормална продължителност на труда през деня. В решението СЕС е приел, че чл.20 и чл.31 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат определената в законодателството на държава членка нормална продължителност на нощния труд от седем часа за работниците в частния сектор да не се прилага за работниците в публичния сектор, вкл.за полицаите и пожарникарите, ако такава разлика в третирането се основава на обективен и разумен критерий, т.е. е свързана с допустима от закона цел на посоченото законодателство и е съразмерно на тази цел.

Поради изложените съображения въззивната инстанция приема, че в случая

не са налице предпоставките за приложението на чл.9, ал.2 от НСОРЗ и положеният от ищеца труд не следва да се преизчислява с коефициент 1,143 и искът за главница се явява неоснователен.

Предвид акцесорния □ характер неоснователна се явява и претенцията за мораторна лихва с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Поради изложеното и предвид съвпадане на изводите на двете съдебни инстанции първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора в полза на въззиваемата страна следва да бъдат присъдени разноски за въззивното производство в размер на 100 лева.

По изложените мотиви, Софийски градски съд, ГО, IV-А въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №20079727/17.02.2023г., постановено по гр.д. №64032/2019г. по описа на СРС, 71 състав.

ОСЪЖДА С. М. С. да заплати на С.Д.В.Р. сумата от 100 лева, представляваща разноски за въззивното производство.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____